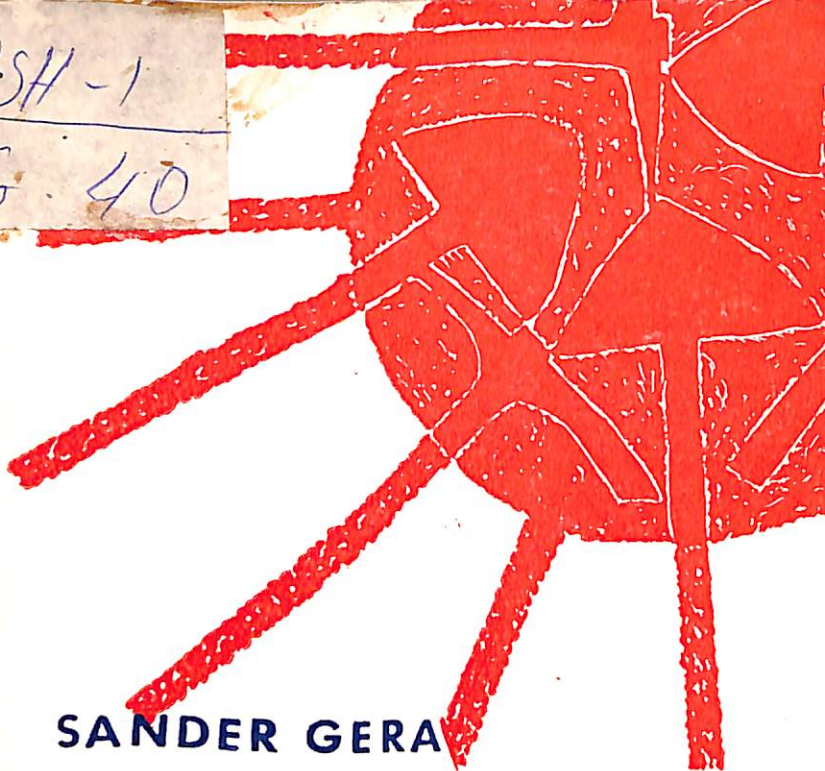

ESH-1

G. 40

SANDER GERA

**KANGĒ
A GIMESH**

88/883-1

15

G 40

SANDËR GERA

KANGË AGIMESH

SHKOLLËJA E SHKËTËT
DREKTORAT

45750

12343

SHKËTËTIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»

PËR TY,
KANGË SHQIPTARE!

O kangë e madhe e tokës shqipëtare,
derdhi mbarë strofat tueja
nëpër dritë,
që vargjet rreze,
Atdheut madhninë,
lavdinë
gjithnjë me i rritë.

Nuk jem' të vegjël n'siujdhezë të lashtë.
Me kangë në buzë
me hutë në dorë
luftuem,
gjithmonë balozat i dërmuem,
i shporrëm,
me gjak dëshmorësh historinë e shkruem.

Vitet kalojnë të ndezta
n'dritë t'lirisë,
o kangë e madhe, e gdhendin përmendore
të socializmit n'tokën arbënore.

Gdhendin buzqeshjen e fatbardhësisë
e njajo dorë
që dje
vorroi skllavninë,
për ty, kangë, voton sot — për lumtuninë.

SHQIPJA
ME
SHQIPET

Kallxit e artë,
o Shqipe, t'kanë rrethue,
pranverë e begati s'janë veç në stemë,
me Yllin
që të ndrit tue vezullue
dritën e madhe në atdhe na kemë.

Madhninë burrnore shekujt ta kanë njohë
tek dilte n'sheshe farfuri e zjarr...
Shqipe,
me flatrat tueja prorë ke ngrohë
liritë kryengritse —
popullin shqiptar.

Sygacë n' stuhi,
n' tufan e gjallë përhera,
puplat e krahve rreze dhe shigjetë —
për ne dritdhanse, për anmikun tmera.

Me gazin tonë
e qetë mëkon foletë,
me zjarrin tonë
kufit' vëzhgon pa frikë —
Shqipja me shqipet s'dron kend,
Republikë!

DITARIN
QË SHKROVE
NËPËR MALE

Ditarin tand
që n' male pate shkruë
e prunë nji ditë nandori në qytet.
Atdheut
në dorë ja hodhën fletë e fletë,
me lulet e fitores
erë me lshuem.

E vitet rrodhën...
Ato fletë t'përgjakuna
u ruejtën në të kohës kalendar.
Çdo ditë
ndër to këndojmë nga 'j varg andrrimi
që ndër duer tona
ta shndrojmë n'pishtar.

Buzqeshin malet
që ta falën zjarrin,
buzqeshin shokët
që ta panë lavdinë,
e kangëtarët që në flijen tande
gjejnë vargjet ma të bukur
për lirinë.

ÇASTE
NGA DITARI
I NJI PARTIZANI POET

1.

Mirëmëngjez, Atdhe!
S'të pash' kurrherë
kështu nga shkambi ku mer hov shqiponja!

Sa do gëzoja
me puhiza t'ambila
ndër këto çaste zemrën ta shëroja!
Si ti e kam zemrën plagë
e helm kam buzën,
por do luftojmë, nga gjokset me t'i flakë
anmiqt
që kot tërhuzen.

Erdhi dita
me t'hjekë nga shtati zgjebën,
skllavëninë,
me krahët luftëtarë me rrokë lirinë.

2.

«Shok partizan!» — më thirri komisari...
E para herë
që ndjeva emnin tim
n' apel të ri ndër male.
Sot shqiptari

n' këtë emën gjet forcë e bashkim.

Unë nuk e dija
se do m'ndizej gjaku
për emnin
që këtu, të gjithë, njëlloj e kishim,
as nuk e dija se si i riu e plaku
dy strofa t'njajta /
të një kange ishim.

Nuk ndodhka ndryshe
dersa një Parti
njëlloj të gjithëve na e ndez zjarrin n' gjë.

3.

Ti, shok, po pastron armën.
Mirë, pastroje;
unë po mpreh lapsin, dëshiroj me shkrue.
Asht e vështirë
thellë guve me këndue,
por ja,
pa kangë unë ditën s'mund ta mbyll.

Sot që shumë ngricë.
Der buzët na u ngrinë akull.
Atje nën kreshtë nuk duhej kanga,
syni
duhej të mprehej. Pozicioni ynë
ishte shënjestër për të tanë këtë pyll.

Andaj kam t' drejtë ta shkrij unë andrrën
time

në kangë këtu
ku ti lehtë buzëqesh

e m' shikon fshehtas...
Jo, nuk të gënjej,
s'më jep dashnia sonte frymëzime,
nji tjetër frymëzim po më çon peshë:
vetë arma jote që pat aq mirë shenj...

4.

Unë nuk po strukem në vetmi të shpellës
me ikë nga ju.
Më falni, mos m' qortoni,
a nuk i shihni sytë e mi sa thellë
diçka po ruejnë? Asgja ndër ta s'hetoni?

Nuk di çfarë asht ditari i stërholluem
i shkruem n'albun bojë ar,
unë njoh shkambijet:
n'ata due me shkruet
eposin tonë —
eposin legjendar.

Pra mos m'i hidhni sytë për t' më qortue,
me ju e kam zemrën,
gishtin për luftim,
por kam dhe kangën për ju me këndue:
— Përpara, shokë!
Përpara me guxim!

BALLADË
PËR DITËLINDJEN

1.

Në kreshtë të malit, te kroni i dëborës,
me tre shokë ai ishte i rrethuem.
Bajonetën e pamprehun e ngulte n'ahun
vetmitar.
Me zor i jepte dorës
aty
nji datë tue shkruem...

2.

Me tre shokë ai buzëqeshte:
— të pijmë këtë ujë dëbore,
se sot
nji vit po mbush
qyshse erdha nëpër maja të thepisuna,
me ju,
Atdheut e ditëlindjeve të ardhëshme
t'u çelim n'histori të lavdishmin kalendar,
kalendarin e lirisë! —

Me tre shokë ai buzëqeshte:
— Sot, o shokë, unë njoh ditlindjen time,
që zu fill në djepin e Nandorit.